

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.
România și străinătate:
Pe un an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULU XLIX.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N° 226.

Mercuri, 8 (20) Octomvre.

1886.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Octomvre 1886 st. v., s'au început unu nou abonamentu, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețulu Abonamentulu:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unu anu 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„ șese „ 20 „

„ unu anu 40 „

Abonarea se pôte face mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Abonaților de pân'acum li-se recomandă a însemna pe cuponul numărul fâșiei sub care au primitu diarul.

Domni ce se voru abona din nou se binevoescă a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Brașovū, 7 Octomvre 1886.

Generalul Kaulbars își continuă călătoria sa prin Bulgaria. Acum a ajuns la Lompanca. Se vorbea de rechemarea lui, din cauza nesuccesului ce l'a avut, în locu de acesta însă organul oficial al guvernului rusesc „Journal de St. Petersburg“ declară, că generalul Kaulbars a lucrat strict după instrucțiunile ce i s'au dat, așa că nu i se pôte imputa nici cea mai mică deviere dela linia ce i s'a tras.

Presă rusescă departe de a acusa pe trimisul Rusiei, că nu și-a înțeles destul de bine misiunea sa, se silește a pune totă vina pe guvernul actual bulgar, imputându-i că a terorizat pe Bulgari la alegeri și că din cauza aceste Rusia trebuie să declare de ilegale și de nevalabile alegerile pentru marea Sobraniă.

„Este o istoriă minunată, — scrie „N. fr. Presse — decă din partea Rusiei se aud plângeri, că alegerile în Bulgaria nu corespund vederilor poporului, și decă ea redică bănuiele, că guvernul bulgar ar fi influențat în modu ilegal pe alegători. Asemănându îngrijirea pentru libertatea Bulgariei cu stările în imperiul rusesc, trebuie fără voiă să surîdem...“

Nu încapă îndoieală, și numita foia o și recunoște, că Rusia se folosese de acestu mijloc numai spre a afla unu motivu pentru justificarea procedurii sale. Acestă justificare însă cu greu îi va succede, pentru că guvernul din Sofia a adus probe neresturnabile, că turburările și fărâdelegile, ce s'au comis ică colo la alegeri, au fost provocate și în parte săvârșite chiar de către partidul rusesc.

Dér abstrăgându dela părerea Rusiei asupra alegerilor, se nasce acum marea întrebare: care va fi atitudinea ei față cu Sobrania, ce se va întruni peste vr'o două săptămâni?

După o scire dela Paris, prin cercurile diplomatice de acolo se vorbește, că Rusia nu va întreprinde o acțiune în Bulgaria, decât numai decă Sobrania va face o manifestațiune în favorea prințului Alexandru. Este ceva cam obscură această scire, că nu ne spune în ce va sta acțiunea și ce felu de manifestați are în vedere guvernul rusesc, re alegerea prințului său ori și ce demonstrare de simpatie pentru el.

Chiar și în casul, când marea Sobraniă nu ar face nici unu felu de manifestațiune pentru prințul Alexandru, nu credem că Rusia va lăsa lucrurilor în Bulgaria cursul lor liber. Atunci continuarea călătoriei lui Kaulbars n'ar mai avea nici unu sens.

Trebuie din contră să admitem, că cabine-

tul rusesc urmărește cu cea mai mare tenacitate scopurile sale. Acum pare că se gândesc a băga și pe Turcia în joc. În Constantinopol se susține șgomotul despre schimbări în ministeriu și se dice că Sultanul voiesce să numescă unu ministeriu cu totul filorusesc. Cu acestu ministeriu Sultanul se dice, ar voi se salutesoșirea trimisului engles Sir White, care este unu mare contrar al Rușilor. Aceste faime ne aducă aminte de vorba lui Bismark, că în Bulgaria și la Bosforu se duelază acum influința rusescă cu cea englesă.

Faptu este că între Turcia și Rusia de o parte și între Turcia și Franca de altă parte s'a efectuit o apropiere și în legătură cu acestu faptu se pôte pune părerea exprimată de foia rusescă „Novoie Vremia“, că pentru Franca este favorabilu momentul de a redica cestiunea Egiptului.

Pentru casul, când ar ajunge la cârmă în Turcia unu cabinetu filorusesc, ne putem aștepta la nise surprinderi mari, căci atunci ocuparea Bulgariei de către trupele rusesci s'ar puté face chiar cu invoirea Turciei.

Situațiunea în Bulgaria n'a pierdut prin urmare nimic din serioșitatea ei și decă asigură „Coresp. politică“, că trupele rusesci sunt gata de-a intra în acțiune, dér probabil numai spre a face o demonstrațiune contra Bulgariei și totodată pune în perspectivă și eventualitatea unei contra-demonstrațiuni din partea cabinetelor europene, ea nu a contribuit prin acesta cu nimic la liniștirea opiniunii publice.

Ceea ce escită admirațiunea generală este și rămâne tactul și energia, cu care se pörtă bărbații de stat bulgari din Sofia în aceste critice momente. Acum se vorbește de-o nouă încercare a cabinetului bulgar de a se înțelege cu Rusia, făcându unele concesii. Fiă ca stăruințele ocărmiturilor bulgari să iasă numai în favorea libertății și a independenței Bulgariei, pentru care luptă!

Răsboiul vama.

„Telegraful“, din Bucuresci scrie în numărul său de Sâmbătă, 4 Octomvre:

E bine să înregistrăm chiar aci următoarea scire, pe care o dă „Die Presse“ din Viena:

„Guvernul austriac și cel ungar, — anunță acestu diar — în vederea simptomelor unei apropieri ce se prepară între România și Austro-Ungaria, au în-cuviințat cererea căilor ferate austro-ungare d'a nu denunța la 1 Noemvrie tarifele unioniste cu căile ferate române.“

Nu voim să mai reamintim că, în primele timpuri ale conflictului nostru vama cu statul vecin, Ungurii ne-au amenințat între altele și cu această denunțare de tarife; nu voim să dăm prea mare importanță cestiunii la care se referă scirea de mai sus. Cu toate aceste credem folositor să aruncăm o repede ochire asupra celorlalte întemplate, pentru instrucțiunea noastră și pentru aceea a vecinilor noștri.

Orice s'ar dice, decă ne gândim la ce era statul nostru acum de ce ani, și mai cu seamă la nenorocita pornire ce a existat și există în Europa așa dișă cultă d'a privi peninsula balcanică ca unu trup bun numai de exploatat, fiă politicesce fiă economiccesce, trebuie să recunoșcem că guvernul român a făcut unu act d'o nemăsurată valoare dând cea dinteu și cea mai puternică lovitură acestei tradițiuni revoltătoare.

Decă dăm d'o parte formele și privim fondul lucrurilor, nu putem găsi în atitudinea Austro-Ungariei în cestiunea vama decât cererea absurdă d'a ne lăsa să fim exploatati, fiindcă facem parte din acestu orientu, fiindcă suntem mic, fiindcă Austro-Ungaria e unu stat mare, unu stat civilizat. Acestă pretențiune guvernului român a respins'o cu succes.

Spuneau vecinii noștri că vom fi ruinați pentru

decim de ani; că ne vom duce desculți la Viena și la Pesta ca să cerem iertare; că toate puterile ne vor declara răsboiu vama.

Ce s'a realizat din toate aceste prevestiri? Două puteri mari negociază chiar acum convențiuni de comerț cu noi. Cât despre ruină, cât despre pelerinaj la Canossa, putere-ar vecinii să ne arate ceva? Suntem d'atâtea luni în răsboiu și numai n'am pierdut nimic, dér am câștigat. Nu totu așa pot să spue Austro-Ungarii, cari au avut să facă o experiență din cele mai dureroșe.

Învățământul pe care pot să-l tragă vecinii din această experiență e, că trebuie să înceteze a ne privi ca p'o moșă de exploatat; că, când trată cu noi, trebuie să trateze ca c'unu egal; că sunt pe lume nu numai interese austro-ungare, ci și interese românesce. Învățământul pe care putem să-l tragem noi e, că trebuie să avem încredere în puterea și dreptul nostru și să sprijinim guvernul pe calea pe care merge.

În scirea ce reproducem mai sus se vorbește d'o apropiere între România și Austro-Ungaria. Cum nu noi ne-am ferit de înțelegere, ci vecinii noștri, e drept că ei să facă primul pas — și le e ușor acesta pentru că sunt mai puternici. Și trebuie să credem că, de vreme ce doresc o apropiere, și-au schimbat vederile și pretențiunile.

Noi persistăm în același punct de vedere, care după părerea noastră satisface pe deplin interesele române și pe care l'am spus de prea multe ori pentru ca să mai fiă nevoia să revenim.

Din dieta ungară.

În ședința dela 14 Octomvre n. s'au ținut ultimele desbateri asupra afacerii Ianski.

Raportorul Edmund Gajary dice, că legea din 1867 nu permite în cadrul ei unu program, ori câtu de patriotic e, d'a se înființa armată ungarescă de sine stătătoare. (Vii aprobări în drăpta.)

Iuliu Györffy dice că discursul ministrului honveșimei încuragiază pe cei din Viena. Polemisându contra ministrului președinte, declară, că constituțiunea ungarescă există, ce e drept, în lege, dér în fapt s'au dovedit mai puternice influințele militare. Amenințarea dela sfârșitul autografului e unu semn pentru fispan d'a procede așa, precum s'a întemplat acesta d. e. în Cinci-Biserici. Roga să i se primescă moțiunea.

Contele Albert Apponyi dice că și-a arătat punctul său de vedere, că adecă șirul acelor agende, care sunt necesare pentru stabilirea solidarității între armată și națiune nu s'au rezolvat prin autograf. Cum se se rezolveze acele agende, nu e treba lui. De aceea nu mai vré să intre în discuțiune. Recomandă spre privire moțiunea sa.

Ministrul-președinte Tisza dice că autografu nu s'a publicat nici în foia ordinațiunilor armatei, nici în foia ordinațiunilor unguresce, fiindcă nu e ordinațiune. (Contrațiceri în stânga și în stânga estemă.) Așteptu ca vorbele opoșiunii, că n'a vrut să atace armata, să devie faptă. (Larmă în stânga estemă. O voce: Din partea armatei!) Armata în totalitatea ei n'a provocat acele atacuri (Larmă în stânga estemă.) Mă abțiu dela orice polemică, convins fiind că fiecare va fi condus de dorința d'a promova interesul public. Acesta o ceru și din partea celor ce m-au adus în față atâtea insinuări. (Mișcare în stânga estemă.)

Ministrul honveșimei Fejervary dice că totdeauna a existat raportu amicalu între militari și civili (Contrațiceri în stânga estemă.) Că nu sunt mulți Unguri în corpul ofiteresc, cauza e că servesc puțini în armată. În institutele militare se primesc mai înteu fii ofiterilor, și asta e și drept, căci ei neavându locuință stabilă, sunt siliți din cauza serviciului să neglige afacerile private; e o datoriă morală deci, ca statul să îngrijescă de educațiunea copiilor lor.

La votare, prin apel nominalu, propunerea comisiunii s'a primit cu o majoritate de 86 voturi. Astfel s'a terminat în cameră afacerea Ianski.

SCIRILE DILEI.

Starea învățământului în *școlile unghurești* „progresează” ca raculul. Bieții învățători strigă mereu după ajutor, căci pierd de foame, dăr nu-i aude nime. Învățătorii comunali din comitatul *Ciucului* adresază acum o nouă petițiune directorului respectiv școlastic, arătând că comunele acelea, în cari s'au înființat școle comunale, sunt absolut necapace de a-și susține învățătorii lor și prin urmare sunt cu deservire avizate la ajutorul statului. Inse din ajutorul promis de stat în anul trecut școlastic abia 50% s'a putut scote, din care cauză dicit, că învățătorii au ajuns într'o stare de ne mai suferit, așa cât continuu sunt siliți să recurgă, să se roge și să imploră ajutorul celor competenți pentru că e vorba de ultima lor bucată de pâine și pentru că din cauza grăzniei s'ar ajuns pe marginea prăpastiei, care în tot momentul îi amenință cu o totală nimicire. Din aceste motive învățătorii unghurești comunali din comitatul *Ciucului* rog pe directorul școlastic ca să intervină din nou pe lângă ministrul instrucțiunii publice, ca să le dea *restanțele din salariul de pe anul trecut* și să ia în grabă măsurile necesare pentru schimbarea situației critice a învățătorilor, dicit că „decă numai câteva luni va mai rămânea neschimbată starea actuală a lor, atunci din acest comitat membrii acelei armate, despre cari a dicit poetul că sunt chemați a recuceri Ungaria pentru a doua oară vor peri de foame.” Numiții învățători și-au alăturat la petițiune o listă, cu 22 de subscrieri. Din 7745 fl. cât plătesc statul, se află de pe anul trecut școlastic o restanță de 3982 fl. 90 cr. Prin urmare aproape 55% din salariu nu și le-au putut scote dela stat bieții învățători nici până azi. Unii din învățători abia și-au căpătat de pe anul întreg a treia parte din salariu, er jumătate nu și-l-au căpătat cei mai mulți, dicit „Ellenzek.” — Ce facu Kulturegyletiții? Adună bani pentru banchete.

—x—

Cestiunea bulgară a ajuns în desbatere și în *adunările comitatense*. Opoziționalul *Merey* a prezentat în adunarea comitatului *Neutra* moțiunea: Congregațiunea municipală se exprime ca conclud: 1. Consideră și condamnă ca nise atentate contra libertății popoarelor unelirile politice ale agenților Rusiei în Bulgaria în numele țarului, pîntind a provoca neunire, a ațita partidele, a răsvrăti poporul contra legilor fundamentale ale statului, a turbura pacea publică prin amestec neindreptățit și a provoca anarhia; 2. Autonomia de stat a Bulgariei și independența ei de influința și supremația Rusiei o consideră ca o necesitate urgentă, fiind că numai așa se pôte asigura întărirea statelor balcanice și bună starea materială a popoarelor, creându-se prin acasta și patriei noastre cel mai puternic stăvilăru contra atacurilor din Ost. Considerându aceste, comitatul se petiționeze la dietă și la guvern: aceștia să considere ca o datoriă a lor, ca în acord cu opinia publică a țării, folosindu-se de totă influința și de toate mijlocele de putere ale coronei Ungariei, să asigure independența de stat a Bulgariei și libertatea politică a populației acestei țări.

—x—

„Monitorul oficial” din *București* publică un comunicat, prin care desminte șgomotele că „trupe străine stau gata de a trece frontierele” și declară ca falsă șcirea despre bôla M. S. regelui.

—x—

Prințul Brâncovenu, anunță o telegramă din *Paris*, a încetat din viață.

—x—

Regele Otto al Bavariei a inebunit de tot. După ultimul buletin oficial se constată, că medicii au declarat bôla incurabilă. Viața regelui nu e în pericol. Prin *Berlin* se vorbește de ajungerea regentului *Luitpold* ca rege al Bavariei, visul lui de aur.

—x—

Mare senzație a făcut în *Sibiu* șcirea, că *Iohann Siegler*, secretarul Universității săsesc și-a tras un glonț în cap. Motivele sinuciderii nu se cunosc, căci comisiunea financiară economică la școntrarea casei a găsit tot în ordine; numai unui acces de nebunie i se pôte atribui această faptă.

—x—

Președintele comisiunii cenzurătoare *Ludovic Felmeri* din *Clușina* face cunoscută acelora, cari cu finea acestui semestru voiesc a face esamenul de profesor la școlele medii, că de acum înainte și până la 15 Noemvre se pôte presenta la esamen, avându a-și alătura la concurs documentele în copie fidelă.

—x—

D-lu avocat *Mihail Cirlea* din *Alba-Iulia* este numit notar public r. în *Abrud*.

—x—

În lista *viriliștilor* pe anul 1887 se află înscriși din comitatul *Cojocnei* cu totul 178 membri. Primul

locu îl ocupă br. *George Banffy* cu contribuția de 7324 fl. 40 cr. Intre cei cu contribuția de prima clasă aflăm și un Român, pe d. *Eugen Crișanu* din *Bercheșu*, cu contribuția de 765 fl. v.

—x—

Prin jurul *Clușinului* s'a început deja *culesul viilor*. Strugurii inse sunt acri și puțin. Rodul va fi mai puțin ca în anul trecut.

—x—

Prin părțile *Sebeșului* în anul acesta cucurușul a fost frumos, vinul de asemenea va fi destul de bun.

—x—

Deputatul unghur *Aurel Imre*, care s'a sinucis, a păgubit pe 38 de amici și cunoscuți ai săi, precum și pe rudele sale, de mari sume de bani. Dela doi întreprindători a rădicat o sumă de bani, dicit că bufetul noului parlament e incredmțat lui. Astfel de împrejurări l'au îndemnat a se sinucide.

—x—

În ziua de 12 Octomvre se va face la *Petersburg* înaugurarea monumentului în onorea armatei ruse din reshelul trecut. Cu această ocaziune se vor face, dicit „*Novoje Vremja*”, manifestații mari. Se vor ține discursuri ce de sigur vor fi mult comentate de presa și diplomația străină.

—x—

În săptămâna trecută, lucrătorii dela fabrica de echipamente militare *Mandrea* din *București*, dela tipografiile *Göbl* și *Luis*, s'au pus în grevă. Trei greviști au fost dați imediat peste graniță, venind în *Brașov*. Alte amărunte ne mai dă „*Românul*”: „Cei 20 de lucrători curelari, cari fuseseră arestați, au fost puși în libertate, afară de d. *Ludwig Friedrich*. Acei dintre lucrătorii curelari, cari sunt supuși austriaci, au fost chemați la legațiunea austriacă, unde li-s'a spus să lucreze și că la casă contrariu vor fi goniți din țară. Ni se spune că în acel timp d. *Mandrea* era la legațiunea austriacă.”

—x—

Tinrosirea mănăstirii *Curtea de Argeș* s'a amânât din cauza timpului rău pe ziua de 12 Octomvre.

—x—

„*Liberalul*” din *Iasi* află, că bancherul *I. Esen* a dispărut din acel oraș luând cu densul o sumă indelul de mare. La *Ițcani* ar fi fost vedut de un ampoiătu care îl cunoștea că-și vîda pașaportul sub nume străin. Același dicit face următorea socotă a *fălimentelor* deschise la tribunalele *județului Iasi* dela 1847 până la 1885. Intre falii au fost: 265 *Evrei*, 8 *Români*, 6 *Austriaci*, 5 *Armeni*, 4 *Ruși*, 1 *Bulgar*, 1 *Grec* și 1 *Francez*. Activul tuturor acestor falimente au fost de 6½ milioane, pasivul de 16 milioane; quota mediă distribuită creditorilor e de 19-85%. Falii au avut în total creanțe în sumă de 13 milioane la creditorii din țară și în sumă de 3 milioane la creditorii din străinătate.

—x—

Sinodul bisericesc sârbesc se întrunesc la 20 Octomvre, er congresul la 9 Noemvre. Comisar r. în locul bolnavului *Cseh* s'a numit *fișpanul Nicolich*

Reghinul săsesc, Septemvre 1886.

Publicăm corespondența de mai jos a mai multor tineri din *Reghin* și jur, în firma speranță, că vor înceta uricioșele nențelegeri, atât de vătămătore în timpul de față. E trist lucrul când între tineri și bătrâni nu există bună înțelegere, intru cât și unii și alții lucrează pentru binele națiunii române. Am dori ca astfel de casuri dureroșe să nu se mai ivescă. Ne voindu a trece de părtinitori ai unora sau ai altora, dăm loc apărării junimei în foia noastră și așteptăm să se până capet nențelegerilor și să lucre tinerii cu bătrâni în unire pe viitor:

Onorată Redacțiune! În Nr 191 dela 7 Septemvre n. al „*Gazetei Transilvaniei*,” d-lu avocat *Patriciu P. Barbu* în numele inteligenței din *Reghin*, ocupându-se cu darea de semă și mulțămita publică a junimei române din *Reghin* și jur, se încercă a arunca o umbră asupra ei dicit chiar în fruntea articolului d-sale că nu ar fi făcut nici o reflecțiune la imputarea tinerimei, decă aceea nu ar fi ajuns într'o foia de publicitate

D-sa, va să dicit, crede că e rău ca o foia de publicitate să se ocupe cu afaceri de ale tinerimei și să dea loc în colonele sale raportelor despre activitatea unei junimi.*)

Altul în locul d-lui avocat ar crede pôte că dela activitatea și spiritul întreprindător al junimei ai să conchiți la puterea de viață a unei națiuni. Și apoi junimea română din *Reghin* și jur s'a sciut purta totdeauna spre mulțămirea și indelulirea chiar și a străinilor. Decă comitatul a făcut imputare unei părți a inteligenței din *Reghin*, a făcut o cu drept cuvânt și numai acelora, cari pe timpul acela au fost chiar pe acasă și în decursul petrecerii se preumblau pe promenadă și cari din ce cauză nu

*) Ați înțeles rău. Afacerea acestei nențelegeri n'ar fi dorit să ajungă în public.

au participat o vor sci d-lor singuri. După ce inse d-lui avocat *P. Barbu*, precum se vede din reflecțiunile făcute, nu-i sunt chiar bine cunoscute împrejurările în cari tinerimea și-a început petrecerile de veră și greutățile cu cari a avut a se lupta până le-a ridicat la trépta de asăzi, când fără frică de nemulțămire pôte să primescă oșpeți de ori ce poziție înaltă, li vom aminti numai că acelea s'au început cu *Jabenița*, au înaintat în *Gurghiu*, unde prin mijlocirea d lui notar *Manția* ni s'au acordat salele din castelul erarial de acolo și sprijiniți de un public forț frumos român și strein nu numai că am secerat un succes splendid moral, încât toți străinii ne-au admirat, dăr am putut ajuta și școla română de acolo cu o sumă forț frumoșă în bani.

Deși incuragiată tinerimea prin succesul avut în *Gurghiu*, totuși nu se putea decide la înaintarea petrecerilor sale în *Reghin*, deoarece în oraș era espusă unei critice mai aspre și chiar și speșele se aratau a fi mai mari, er tinerimea putea conta tot numai la sprijinul celor de până atunci, adică al inteligenței din jur; căci inteligența mică din *Reghin* se arăta încă pe atunci tare neinteresată în cauze naționale și vorbea cu predilecțiune limba maghiară și germană, er cea română era aproape de tot neglă.

Aceste erau de ajuns spre a descuragia tinerimea dela ținerea petrecerilor sale în *Reghin* și a se decide la ținerea lor acolo numai dupăce inteligența din jur a început a o incuragia din toate părțile și dupăce d-lu *Dr. Ales. Ceuzianu*, care făcea încă parte din junime, a primit a se pune în fruntea ei; ba spre incuragiere a promis a suporta singur toate speșele ce în casu de nereușire s'ar face. Invidiele atrase asupra și zelul său nu l'au disgustat pe acest bărbat a sta și mai departe în fruntea junimei și a lucra și mai departe cu același zel neobosit, căștigându-și iubirea și recunoștința întregii junimi și asigurându-și un nume neșters în inimile aceleia, mai ales dupăce și în *Reghin* i-a succes junimei a seceră destule laude spre a nu da ansă inteligenței din *Reghin* a se tângui că doră junimea ar merge la domniele lor spre a le face rușine înaintea străinilor.

Nu va putea junimea trece cu vederea mulțămita ce dătesce inteligenței din *Reghin* pentru cercetarea cătuși de cât a petrecerilor sale, spriginindu o cu dinariul său, care cu totă ocaziune l'a imputat, chiar și în publicitate, ca de rëndul acesta, ca și când tinerimea, cu deosebire comitatul arangiator nu și-ar sacrifică și ea dinariul său petrecându câte o săptămână prin *Reghin* în afacerea petrecerii și ca și când nu inteligența din jur ar fi fost carea ne-a spriginit totdeauna fără a ne arunca ajutorul său în față și fără de a-și aroga dreptul de veto asupra lucrărilor tinerimei, cum vrea să facă o parte din inteligența din *Reghin* față de o tinerime conșciă de chiamarea sa în întreprinderile sale naționale.

Imputările despre desbinarea și discordia escată între tinerime încă sunt nebasate, deoarece numai 3-4 tineri, cari în vanitatea lor voiau să trecă de aristocrați și la cari asociându-se și inteligența din *Reghin* voiau să aranjeze pe ziua de 29 August a. c. nu petrecere de veră, ci balu la care inteligența din jur sub diferite preteste era să rămână neinvitată. Intre astfel de împrejurări junimea nu se putea lăsa dusă în ispită de 3-4 juni, fără de nici un trecut pentru petrecerile de până acuma, și neglăndu-și petrecerea sa atât de bine sprijinită de publicul român din jur să conlucre la desbinare între inteligența română și la blamarea celei din jur, care totdeauna a fost la culmea chiamărei sale. Dupăce așa deră între tinerime nu a fost nici decăt desbinare, n'avea avocatul nici decăt drept să invinovátescă pe unul dintre tineri precum face cu rațiocinantele, căruia îi atribue mănăcările de neuniri în comuna sa; lucruri, cari cu petrecere din *Reghin* nu au nimica comun și cari pe d-sa nu ar avea săli neliniștescă cătuși de puțin*) Pentru că se vedă d-sa starea adevărată a mănăcării atinse, binevoiescă a ceti actele acelu proces, și se va convinge că rațiocinantele numai demoralisarea și risipirea bunului bisericesc le-a impedit în cursul lor, er pe făptuitorul îl va afla sub pedepsă dictată de forurile competente. E de dorit și ar fi și corect ca numai după căștigarea de informațiuni esacte să se impute cuiva un lucru rău.

Nu e bine ca inteligența din *Reghin* să dojenescă tinerimea, care a fost la culmea chiamărei sale și a lucrat spre înaintarea binelui național pe cât numai i-au permis puterile și împrejurările. Căci dinriul inteligenței din *Reghin* nu ne promitea chiar munți de aur, căci numai dupăce străinii au început a fi mândri de a putea participa la petrecerile noastre numai atuncea au început apoi și dumniile lor a intra în petrecerile noastre făcute în contul sprijinului inteligenței din jur, care nici când nu s'a dat înderăt a sprijini întreprinderile naționale.

Decă voiesc d-lu avocat să scie despre o desuinare, aceea era să se provoce prin desconsiderarea concludelor tinerimei, influințându-se în comitatul școlastic nimicirea acelora, în urma cărora din vinitul petrecerilor avu să se împartă premii și ajutoare tinerilor școlari din *Reghin* er nu să fi îngropat în reparări de palanturi în zidurile școlei, care avea să le facă comuna bisericescă *Reghin*, er nu junimea. Despre nimicirea acestor conclud junimea nici nu a fost barmel incunoscinițat, ce cred că se cădea. Asigurăm pe d-lu avocat că tinerimea noastră este pătunsă de iubirea cătră națiunea sa pentru binele și prosperarea căreia a lucrat după puteri, totdeauna, căci ea nu voiesc să ajungă a fi sclavul banului și al ambițiunii

*) Cum nu? Neunirile și desbinările fiă din orice comună, trebue să neliniștescă pe ori-ce bună Român. Dăr cu acesta nu vrem să dicit, că rațiocinantele ar lucra a desbina comuna sa. Noi nu șcim nimic despre asta. — Red.

vane, umblându după onoruri nemeritate; de asemenea boala tinerimea noastră nu este atacată, și se ferescă Dumneșeu de ele, căci atunci amu trebui să desperăm.

In această direcțiune lucrăm și vom lucra, având firma convingere că pe viitor și inteligența din Reghină va recunoște și va incuraja bunele noastre intențiuni și zelul celui desfășurăm pentru binele națiunii, a cărei încredere ne-o putem câștiga numai lucrând la ridicarea ei și dându-i dovezi că suntem caractere firme și neinteresante în care poște conta

In numele a 40 junii români din Reghină și jurii.
Matheiu Târnavan
secretar și proprietar.

Valea Bistriței, 14 Octomvre 1886.

Congregațiunea ordinară de toamnă a comitatului Bistrița-Năsăud.

Prin scrisoarea viceșpanului comitatului Bistrița-Năsăud delă 18 Septemvre 1886 Nr. 5965/1886 membrii municipali s'au lostu conchematu pe ziua de 13 l. c. la adunarea municipală ordinară de toamnă. Cu această ocaziune s'a inaugurat și roul edificiu comitatensu rădicat cu multe deș de mii din sudorea contribuabililor Români și Sași din acestu comitat. Adunarea, ce s'a ținut în sala noului edificiu comitatensu pe la orele 10 din zi, s'a deschis prin fișpanul, baronul Banffy Dezső, carele din creștetu până în tâlpă era ferecat în șinore unguresci.

După deschiderea adunării punctele mai însemnate ce s'au luat în desbatere, respective s'au cetit reprezentanților municipali spre a se lua spre cunoștință — căci de desbatere astăzi în comitatul Bistrița Năsăud nici vorbă nu poște să fiă, dupăce baronul Banffy din grația celorlă dela putere și slăbiciunea reprezentanților municipali a ajuns să domnescă absolutistice — era aprobarea aruncului de 2 1/2% după florenul de dare pentru ridicarea unui nou spitalu comitatensu în Bistrița. Apoi alegerea de fiscalu (advocat) comitatensu în locul ad. român Gavrilă Manu, carele nevenindu-i la socotelă încă dela începutu fișpanului Banffy, fiindcă nu voia să jöce așa după cum îi cânta elu — trebui să abdică.

Referitoru la spitalul comitatensu ce are să se rēdice în Bistrița, directorul dela fondurile granițeresci din Năsăud Ion Ciocanu face propunerea: Că de orece situația topografică a acestui comitat e astfel, încaltu populațiunea e aședată pe 2 văli, ale Someșului și a Bistriței, și dupăce comunicațiunea dintre aceste văli e foarte anevoioasă, ar fi foarte bine ca suma ce se va aduna dela contribuitorii acestui comitat să se împărțescă în 2 părți egale și cu o parte să se ridice un spitalu în Bistrița pentru locuitorii din valea Bistriței; — er cu cealaltă parte să se ridice un altu spitalu în Năsăud pentru locuitorii din valea Someșului. — Propunerea directorului Ciocanu, deși în realitate foarte practică, trebui însă să cadă deorece nu a fost sprijinită decât de cei 7 reprezentanți municipali români, ce erau de față.

Ba ce e mai multu, nici la votu nu a fost admisă, nevenindu-i la socotelă fișpanului Banffy, care ori și ce ar fi în stare de a face, numai pe placul și tignela Românilor nimica, și apoi valea Someșului, în mânia fișpanului Banffy — abstrăgēndu dela câțiva nemeși ungurași din Nimigia ungurescă — exclusiv e locuită numai de Români.

De fiscalu comitatensu s'a alesu conformu dorinței pașalei Banffy adv. Sasu Iacob, favoritu alu fișpanului; rudeniă a viceșpanului și omu care neallându-se pe piciorle proprii să conformeză după placul și voința mai marilor săi.

Una și demnă de sciut ce am putut-o constata în adunarea municipală a comitatului Bistrița-Năsăud dela 13 a. l. c. este că fișpanul Banffy e pașă absolutu în comitat și se jöcă cu reprezentanții municipali întoamă ca cu păpușele, și niminea nu cuteză a-i face opozițiune. Mai departe, de când se află la carma administrațiunei acestui comitat a adus lucrul așa de departe, încaltu altă limbă afară de cea ungurescă nu se aude în adunările municipale, cu tôte că maiortatea absolută a reprezentanților nu pricepe nimica din cele ce se vorbesc și desbatu acolo.

Ar urma de aici a reprezentații municipale în insistență să protesteze în contra acestei procederi ilegale a fișpanului, der densii în micimea lor de sufletu—onore pușinelor excepțiuni — atăta sunt de slugarnici, încaltu nici acolo unde legea îi îndreptătesce nu cuteză ai face opozițiune fișpanului, că veđi... nu cumva să supere pe Maria Sa.

Apoi cum să nu cuteze fișpanul Banffy de a face lucruri ne mai pomenite în comitatul Bistrița-Năsăud, când vede cu ce omeni slugarnici are de a face, și cum să nu îi jöce ca pe nisce păpuși, când îi cunoște atatu de mic de inimă, fricoși și sficoși, încaltu numa nu-i sērută tâlpile!

Ar fi, credu eu, timpul cel mai supremu: ca reprezentanții municipali ai comitatului Bistrița-Năsăud să se intereseze mai multu de afacerile ce se facu în soco-

tela noastră. Sē mai lasă la o parte pe acelu: „nu se plătesc“ indolent, rostitu de mai mulți dintre reprezentanții municipali și cătu se poște mai numeroși să se prezenteze la adunările municipale.

Cei de principii identice, sēu cel puțin toți Români să se constituie într'un club bine disciplinat, și desbrăcându-se de slugarnici și nepăsare, fără șovăire să lucre și să se înțelegă și cu fiecare ocaziune să cerce de a pune stavilă poștelor neînfrēnate și ilegalităților fără sēmă a fișpanului Banffy.

Sēu, decă nu se sēmău capaci, ori nu au curagiul de a face acestea, ori în altă vreme nu le vine la socotelă din deosebite considerațiuni a se strica cu Maria Sa, — atunci decât să poște numele de reprezentanți municipali numai pe hartiă, er în faptă să nu se prezenteze nici la o adunare municipală și să nu facă nimica; atunci mai bine repășescă, mulțămescă-se de încrederea alegătorilor, depunăși mandatul și facă locu altora, cari dovedesc mai multu curagiu, sunt cu mai pușine considerațiuni și mai pușini le pașă de ochii și grația fișpanului Banffy ori a satelitor săi.

— borgoveanul —

Apel.

Ilustrul poetu alu națiunii a cântatu într'o oră inspirat de Dumneșeu: „Deșteptă-te Române!“

Românismul a înțelesu vocea profetului trimis de Providență.

Ca prin minune vedem dispărēndu letargia omoritoare; o activitate neobosită se desvöltă pe tôte terelele vieții noastre naționale. O reacțiune puternică, plină de zăbu juvenilă, face epoca. din sântul momentu, în care pentru prima oră a rēsunat în inimile noastre „Deșteptă-te Române!“

Vedem districte și ținuturi întregi, locuite de Români, grupându-se și consultându: cum, ce e de făcutu? ca să ne elupăm unu locu demn între poporele culte ale Europei.

Prima luptă pentru existența spirituală o încep bărbatii, luptându ca nisce atleți cu mii și mii de greutate, și înființându diversele noastre instituțiuni de cultură.

Laudă neobositoi munce a acestor bravi pioneri; terenul era deja bine pregătitu, când unu altu factoru puternicu, „femeia“, se ivesce ca cel mai naturalu aliatu al bărbatului!

Și ce au făcutu femeile române în restimpu abia de 20—30 de ani?

In acestu intervalu, relativu scurtu, au desvöltat o astfel de activitate salutară, au avut unu rol atatu de însemnatu, încaltu numele lor este pentru totdeuna eternisat și în strinsă legătură cu renașterea noastră culturală!

Expozițiunea din 1881, școlle de fetițe din Brașov și Sibiu, reuniunile femeiesci filantropice, întocmite în tötă țera: sunt fapte, cari dovedesc, că femeia română e la culmea misiunei sale, își iubesc neșterea cu focul vestal al străbunelor ei din vechime!

Districtul Hunedóra e unu ținutu eminentemente românesc.

Piscurile și văile sale au fost martori seculari ai multor evenimente mărețe, a multor fapte eroice!

Reminșentele unui gloriosu trecut, ne îndemnă să intrăm și noi pe arena activității, ca și celelalte sorori din patriă, prefigēndu-ne o țintă și stăruind în răspuneri întru realizarea ei!

Femeia română a fost în tôte timpurile soția bună, mamă de model; ei, der nicodată sfera ei de activitate nu se mărginesce numai în cercul strinsu al căsniciei.

Precum fica Romei clasice, așa și Româna modernă a seculului, a avut și are adu mai multu ca ori când datorințe sacre față cu dulcea sa națiune!

Pētranse de aceste simțăminte, Românele din Deva, întrunite în 8 Septemvre a. c. într'o conferință prealabilă au luat firma și invariabila rezoluțiune de a forma:

„Reuniunea femeilor române Huniădorene“;

cu scopul „înaintării industriei de casă și ajutorarea fetițelor și văduvelor române șerace.“

Când deci adu, — conformu concluseru acelei conferințe — apelăm la inima Voștră de soră și română: suntem sigure, că amu prevenit numai dorinței generali, și că vocea noastră nu va rēsună în pustiu!

Este timpul supremu, să ne alăturăm celorlalți factori ai culturai noastre naționale.

Inainte der cu Dumneșeu, să ne facem datorria de Române!

Deva, 15 Octomvre 1886.

Anna Petco, m. p. Lucreția Costa Olariu, m. p.
Elena Popu H. Longinu, m. p. Vilma Moldovanu, m. p.
Minerva Herbay, m. p.

Deodată cu apelul s'a adresat și următorea:

Invitare.

Cunoscēndu viul interesu, ce-lu arētați pentru tôte cauzele noastre naționale, pe basa încredințării primite în conferința prealabilă a Românelor din Deva, ținută la 8 Septemvre, anul curențu, — pentru a pute realiza cele cuprinse în apelul de mai susu, Vē invităm cu totu respectul, ca să participați la conferința femeilor române din comitatul Huniădorei, ce se va ține în Deva, la 30 Octomvre 1886 s. n. înainte de amēđi la 10 ore, în localitățile școlii române.

Deva, 15 Octomvre 1886.

Anna Petco, m. p. Lucreția Costa Olariu m. p.
Elena Popu H. Longinu, m. p. Vilma Moldovanu, m. p.
Minerva Herbay, m. p.

Ultime sciri.

Ruscicu, 16 Octomvre. Generalul Kaulbars a primitu rēspunsu la întrebările ce le-a adresat împēratului, în privința urmării misiunei sale. Generalul va pleca probabilu la Sofia luni și va trece prin Tirnova. Instrucțiunile sale par că nu vor aduce o repede schimbare a situațiunii. Ele ar fi mai multu favorabile unei tărăgării a măsurilor de represiune.

Sofia, 16 Octomvre. — Guvernul bulgaru a adresat reprezentanților marilor puteri o notă verbală prin care le face cunoscutu că guvernul, convocându marea Sobraniă, singura depositară a voinței naționale, are de scopu să facă să se procedeze la verificarea puterilor, după constituțiunea ei, și că în urmă are de scopu s'o pună în legătură cu Sublima Pörtă și cu marele puteri pentru a îngrijii de alegerea noului suveranu.

Viena, 16 Octomvre. O scrisore publicată de „Correspondența politică“ și datată din Parisu dice: „Este siguru că trupele rusești sunt gata, der e cu puțință că numai în scopul unei demonstrațiuni în contra Bulgariei. Ocuparea principatului ar fi o violare a integrității Turciei. Orice amic sinceru al Rusiei nu trebuie să dorēscă ocuparea. Diplomația rusescă ar putea să resolve cestiunea fără a trage spada. Ea ar trebui să lucreze în sensul politicei lui Mazarin, er nu ca Richelieu. Altminterea, cabinetele europene, sub presiunea opiniunei publice, ar pute fi silite să facă nisce demonstrațiuni displăcute Rusiei.“

St. Petersburgu, 16 Octomvre „Novoje Vremia“, dice: Momentul pentru a pune la ordinea ăilei cestiunea Egiptului e favorabilu pentru Francia. Rusia nu-i va pune nici o piedecă.“

Berlinu, 17 Octomvre. Sciri din Baden anunță că împēratul Wilhelm a avut două crize periculose, der că de Duminecă forțele i-au revenit. Impēratul va pleca la 20 Octomvre la Berlinu.

Francfortu, 17 Octomvre. D. Carolu de Rotschild, șeful casei Rotschild din Francfort, a murit.

Ruscicu, 17 Octomvre. Se comunică din Sofia, dintr'o bună sorginte, că situațiunea e multu mai puținu încordată ca în momentul plecării generalului Kaulbars și că guvernul e în ajutorul unei înțelegeri cu Rusia. Elementul moderat al cabinetului, reprezentat prin d. Nacevic și Stoilov, aderându la vederile elementului mai înaintat în cestiunea alegerilor, ar insista în acestu momentu spre a obține ca ministerul să între în calea concesiunilor față cu Rusia. Se speră deci ca generalul Kaulbars, reintrându în Sofia, va găsi spiritele mai bine dispuse ca la plecarea sa.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a Gaz. Trans.)

SOFIA, 19 Octomvre. — Generalul Kaulbars sosesc la 19 Octomvre în Lompalanca, la 21 în Sofia.

PARISU, 19 Octomvre. — Interpelarea făcută în cameră privitoru la greva din Vierzon a adus după sine o criză ministerială parțială. Ministrul de interne Sarrien combātu propunerea făcută de radicali d'a se trece simplu la ordinea ăilei, care cu tôte astea fu primită de cameră. Din cauza această Sarrien părăsi sala declarându că demisioneză. S'a rēspandit șgomotul că au de gându să demisioneze și ministrii Develle, Baihaut și Demole.

DIVERSE.

Intr'o școlă superioară de fete. — Profesorul: „In ora viitoare, domnelor, vē voi face cunoscuti câțiva bărbai mari din trecut!“ — O tinără damă cătră o amică: „Ne-ar plăcea mai bucuros câțiva tineri bărbai din timpul de față, deorece acum vom începe să cercetăm balurile.“

Averea în Statele Unite. — Americanii se îmbogățesc mereu. Pre când în 1790 tötă averea locuitorilor din Statele Unite nu se ridica mai multu decât la 750 dolari, în 1880 ea se evalua la totalul de 43,642 dolari (ceea ce representă apröpe 225 miliarde de lei noi), adică 870 de dolari (4,500 lei noi) de fiecare capu. După d-lu Leroy Beaulieu averea totală în Francia nu poște fi socotită mai mare de 190 la 200 miliarde, adică 5,000 la 5,300 lei de capu. Dupe tabloulu celu publicat unu ăiaru francesu, reese că, în America, averea pe capu progreseză cu 150 la 100 de capu, dela 1850.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu Dr. Aurel Mureșianu

